

у ній було дев'ятеро дітей. Майже всі брати Володимира були репресовані, а Григорій Холодний був арештований як учасник т. зв. СВУ. Тільки один із них — Микола — зміг працювати за радянської влади і став видатним ученим, директором Інституту ботаніки АН УРСР (цей заклад нині носить його ім'я). Біографію Віри Холодної автор скомпонував у шість розділів: «Дитинство, отрочтво, юність», «Великі надії», «Творима легенда», «Війна і мир», «Важкі часи» і «Драма на березі моря». Чітко структурована оповідь містить чимало інформації про кінематограф тих часів, адже актриса працювала у найбільших кінопідприємств свого часу: Торговому домі «П. Тіман і Ф. Рейнгардт» (там уперше з'явилась на екрані — у крихітному епізоді у фільмі «Анна Кареніна»), кінопідприємствах І. Єрмольєва, О. Ханжонкова (де знялась у 12 фільмах, переважно в режисера Євгена Бауера) та Д. Харитонова, де остаточно утвердилась як зірка першої величини, виконавши головні ролі в таких хітах Петра Чардиніна, як «Біла каміна», «Мовчи, смутку, мовчи...» й «Казка любові дорогої». Усього в Харитонова, включаючи одеський період (в місто над морем кінопідприємці перебралися, втікаючи від більшовицького терору), вона зіграла

у 25 фільмах. Переважно то були салонні мелодрами, в яких вона не грала (в неї не було театральної освіти), а проживала драми своїх героїнь (на цьому наголошував один із провідних критиків того часу В. Туркін). У наведених відгуках критики не надто високо оцінюють акторський талант Віри Холодної, але віддають належне її «красивому і напрочуд кінематографічному обличчю». Та ніхто не взявся пояснити феномен її популярності у глядачів. Про її гру у фільмі «Мовчи, смутку, мовчи...» (єдиний, що зберігся повністю) автор пише: «Привабливість Холодної надає надзвичайної чарівності найбуденнішим ситуаціям — курить вона таємно, наливає чай чи просто потягується у скромному халатику».

У «Додатку» друкується стаття композитора О. Маноцькова «Про музику до нового видання фільмів за участю Віри Холодної». На завершення слід зазначити, що в Україні також є шанувальники таланту Віри Холодної, серед яких насамперед слід назвати кінорежисера-документаліста Сергія Буковського, який 2000 року зняв фільм «Знак — тире», присвячений Вірі Холодній, включивши в нього інтерв'ю з її доньками, які на той час мешкали у США.

В Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів Wiz-Art

26—29 липня у Львівському Палаці мистецтв відбувся Міжнародний фестиваль короткометражних фільмів Wiz-Art. Переможців обирали глядачі та журі, до якого увійшли режисери Вінсент Мун (Франція), Ізольда Угадоттір (Ісландія) та ін. Стрічки, серед них українська «Я космос» Віталія Дмитрука, боролися у п'яти номінаціях. Гран-прі здобув «Грибок» Шарлотти Міллер (Швеція, 2011). Найкращим ігровим фільмом визнано «Фабрику» Алі Мурітіба (Бразилія, 2011), а найкращим експериментальним — «Не залишай ні хмаринки» Пабло Гонзалеса (Франція—Німеччина, 2010).

Кіновечори в Гостинному дворі

Серед заходів, спрямованих на збереження Гостинного двору — важливої архітектурної пам'ятки Києва кінця XVIII ст., яка була відновлена в 1980-х за автентичним проектом і гармонізувала історичне обличчя Контрактової площі, — 28—29 липня відбулися кіновечори сучасного українського фільму. Організатори — Мистецько-громадський центр «Гостинна республіка» й Український кіноклуб у Берліні. Керівник кіноклубу Олександра Бінерт разом із київською журналісткою,

правозахисницею Ольгою Веснянкою ознайомили глядачів із короткометражками «Собачий вальс» Тараса Ткаченка і «Ті місце порожнє» Богдани Смирнкової, повнометражними «Шум вітру» Сергія Маслобойщикова, «Las Meninas» Ігоря Подольчака. У цьому ж місяці «Гостинна республіка» провела ще низку показів. Серед них — «Нові часи» Чарлі Чапліна, німецько-фінський фільм «Ганді» Р.Аттенборо (показ від творчого колективу «Аул ім. Цоя»), «Білий птах з чорною ознакою» Ю. Ілленка (пам'яті Богдана Ступки), прем'єра документальної стрічки «48 днів до Євро» В. Торопова.

Відкрита ніч

Кінофестиваль «Відкрита ніч. Дубль-16» відбувся цього року в купальську ніч у галереї «Арт-причал» у Києві поблизу Гаванського мосту. Паралельно покази фільмів конкурсу та позаконкурсної програми відбулися у Дніпродзержинську, Запоріжжі, Каневі, Копичинцях, Івано-Франківську, Львові, Миколаєві, Полтаві, Прилуках, Чернівцях та селах Легедзине й Обирок. Глядачам показали 35 короткометражних стрічок. Журі фестивалю очолила письменниця Оксана Забужко, переможців визначали також актори Анатолій Хостікоєв та Богдан Бенюк,

художник Анатолій Криволап та ін. Члени журі зазначили, що рівень українського кіно, попри неухабну до нього держави, досить високий. Перемогу здобули: кращий сценарій — «Борода» (режисер Дмитро Сухолиткий-Собчук), краща операторська робота — «Миколине поле» (оператор Руслан Коломієць), краща кіноновела — «Невигадана історія» (режисер Артем Антоненко), відкриття фестивалю — актор Тимофій Антропов за роль у фільмі «Тимка», за концептуальність анімаційного — «Без кінця» (режисер Катерина Чепик), кращий анімаційний — «Чистий» (режисер Олена Потьомкіна), кращий ігровий — «Перше побачення» (режисер Андрій Павлюк). Гран-прі фестивалю — «Малі 18 374» (режисер Мирон Латик).

«Кіножахи» в житті: прем'єра «Бетмена»

20 липня прем'єра фільму «Темний лицар: Відродження легенди» у кінотеатрі в денверському передмісті (США) закінчилася трагічно для більше ніж півсотні людей. Чоловік у протигазі та бронезилеті почав стріляти з вогнепальної зброї по глядачах. У результаті — 14 людей загинуло, більше 50 дістали поранення. За словами свідків, перші постріли пролунали, коли на екрані йшла сцена стрілянини. Крім того, нападник кинув

до зали кілька бомб зі сльозогінним газом (за іншими даними — димових шашок), щоб дезорієнтувати людей. Спочатку глядачі вирішили, що це спецефекти, але потім зауважили пораниених та кров у залі. Нападника, якому близько 25 років, затримали на паркінгу. Найімовірніше, вбивця захотів слави негативного героя, як у фільмі. Через цю трагедію французи скасували прем'єрний показ фільму в Парижі й усі заплановані прес-конференції з режисером фільму та акторами. В Україні прем'єра чергової кіноісторії про Бетмена відбулася за планом.

Музичний дитячий театр з новим керівником

Київський муніципальний академічний театр для дітей та юнацтва після серії скандалів таки залишився у своєму приміщенні — будівлі у стилі конструктивізму 1930-х, що на вулиці Межигірській, 2. Однак змінилося керівництво. Колишній художній керівник Олексій Баклан написав заяву про звільнення за власним бажанням. На колишнього директора Володимира Меленчукова заведено кримінальну справу. З червня художнім керівником багатостраждального театру став відомий балетмейстер, творець «Київ модерн балету», лауреат численних міжнародних конкурсів Радю Поклітару. Його постановки викликали і суперечки, і захоплення в різних країнах. Кілька постановок він здійснив і в Національній опері України. Трупя «Київ модерн балету» входить до складу очолюваного ним театру з 2009 року.

«Німі ночі» в Одесі

15—17 червня в Одесі тривав III Міжнародний фестиваль німого кіно та сучасної музики «Німі ночі 2012». Захід, започаткований 2010 року Благодійним фондом ім. Івана та Юрія Лип, став найбільшим фестивалем німого кіно в Центрально-Східній Європі. На фестивалі було показано п'ять класичних німих фільмів із живим музичним супроводом у виконанні колективів із України, Великобританії, Італії, Польщі та Німеччини. Музику для фільмів спеціально написали самі виконавці. Демонстрували: «Турксіб» Віктора Туріна — документальну стрічку про будівництво Туркестансько-Сибірської магістралі (1929), «Самотні» (1928) П.Фейоша — один із найбільш авангардних американських фільмів

того часу, українські стрічки «Мірабо» (1929) Арнольда Кордюма, яку минулого року можна було побачити в кіноклубі НаУКМА, та «Шкурник» (1929) Миколи Шпиковського. Фестиваль складався із сетів — подвійних музичних кіноперформансів. Кожен було присвячено видатним кіноакторам: Наталі Лисенко, Барбарі Кент. Закривав фестиваль фільм Івана Мозжухіна «Палаюче вогнище» (1922), знятий у Франції, куди Мозжухін і вихованка головної ролі Наталя Лисенко емігрували перед революцією. Було розширено і паралельну програму сучасного європейського експериментального кіно та відео-арту «Досвід місця», укладену голландською кураторкою Ханною Боон. До неї увійшли дев'ять коротко- та повнометражних фільмів режисерів із Великобританії, Нідерландів, України, Грузії та Болгарії. Серед них — і фільм самої Ханни Боон «2012: земна одісея».

Українські фільми на «Золотому витязі»

Фільм Михайла Іллєнка «ТойХтоПройшовКрізьВогонь» здобув золоту нагороду в номінації «Кращий ігровий фільм» на XXI Міжнародному кінофорумі «Золотий витязь», що відбувався 21—31 травня в Омську (Росія). Ще один український фільм — «Платон Ангел» режисера Івана Войтука — удостоївся бронзи в номінації «Телевізійні ігрові фільми». До програми кінофоруму увійшли 172 конкурсних і 28 позаконкурсних фільмів із 24 країн світу, що відповідали девізу «За моральні ідеали, за піднесення душі людини», розподілені за сімома категоріями: ігрові повнометражні, телевізійні ігрові, документальні повнометражні, документальні короткометражні, ігрові короткометражні, дебютні та студентські, анімаційні і фільми для дітей. У кожній журі присуджує Золотого, Срібного та Бронзового витязів. Гран-прі дістався Микиті Михалкову за діалогію «Стомлені сонцем-2». Цього року Михайло Іллєнко розпочне роботу над новим фільмом «Толока», який має отримати і державне фінансування.

«Срібний леопард»

Мирослав Слабошпицький за короткометражний фільм «Ядерні відходи» здобув «Срібного леопарда» на МКФ у Локарно.

Головний редактор
Брюховецька Лариса

Редколегія
Безгін Ігор, Газда Януш (Польща),
Гладій Григорій (Канада),
Гайдабура Валерій,
Сіксу Елен (Франція), Смуратівський Вадим,
Ступка Богдан, Чміль Ганна

Редакція

Тетерюк Марія, Велимчаниця Ольга, Свято
Роксоляна, Пащенко Анастасія
Літредактор Дениско Тетяна
Комп'ютерна верстка Брюховецька Оксана
Веб-дизайн Бондаренко Тетяна
Інтернет-версія Сергій Білослудцев

Здано на виробництво з готових позитивів
23.VIII.2012. Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Умовн. друк. арк. 7,46. Умовн. фарб. відб. 9,32.
Обл. вид. арк. 5,17. Тираж 1000 пр. Ціна вільна.
Зам. № 4271 від 23.VIII.2012.
Редакція журналу «Кіно-Театр».
Друкарня «Задруга» тел. 239-19-77.
Адреса редакції:
04070, м.Київ, вул. Г.Сковороди, 2, НаУКМА,
корп. 1, к. 216. Телефон редакції 425-60-96.
e-mail: ktm@ukma.kiev.ua
web-site: http://www.ktm.ukma.kiev.ua

Автори № 5 (103) 2012:

Леонід Череватенко — письменник, сценарист, кінознавець, лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка
Лариса Брюховецька — кінознавець
Вікторія Львів — театральний критик
Віталій Савчук — актор театру, педагог
Сергій Павлюк — режисер театру
Марія Тетерюк — аспірантка НаУКМА, PhD «Масові комунікації»
Володимир Губа — композитор
Ольга Велимчаниця — аспірантка Інституту проблем сучасного мистецтва АМУ
Роман Бучко — культуролог, Львів
Валерій Фомін — кінознавець, доктор мистецтвознавства, Москва
Олена Новікова — історик, кінокритик
Леонід Мужук — кінорежисер, продюсер
Юлій Швець — театрознавець, Харків
Ольга Самолевська — кінорежисер
Роксоляна Свято — кінокритик, літературознавець
Світлана Максименко — театрознавець, гележурналіст, Львів
Лариса Іванишина — кінокритик

Передплату журналу «Кіно-Театр» за межами України закордонні читачі можуть здійснювати через сайт ДП «Преса» www.presa.ua